

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญากับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ โดยมีสมมุติฐานการวิจัยคือ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญากับกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติแตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสามโก้วิทยาคม อำเภอสามโก้ จังหวัดอ่างทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 2 ห้องเรียน รวมนักเรียนทั้งสิ้น 74 คน ซึ่งเป็นห้องเรียนตามสภาพจริง และสุ่มอย่างง่ายโดยการจับสลากมีหน่วยการสุ่มเป็นห้อง กลุ่มที่ 1 กลุ่มทดลอง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 จำนวน 36 คน ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญา กลุ่มที่ 2 กลุ่มควบคุม เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 จำนวน 38 คน ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้ 24 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญา และแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา วิเคราะห์ข้อมูลและตรวจสอบสมมุติฐานด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนหลายตัวแปร

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า

1. ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญากับกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ .01 โดยกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญามีคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

2. ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับ การจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญา กับกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญที่ .01 โดยกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญามีคะแนนเฉลี่ยของความคิด สร้างสรรค์ทางภาษาสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

อภิปรายผล

จากการศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและความคิด สร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎี พหุปัญญา กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ พบว่า ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของ ผู้เรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญา กับกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้จากผลการทดลอง ความแตกต่างกันในที่นี้มีความแตกต่างกัน หมายถึงความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษที่ได้รับการ จัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญามีค่าเฉลี่ย สูงกว่าความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษที่ได้รับการ จัดการเรียนรู้แบบปกติ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดที่ว่า การจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญานั้น จะช่วยให้ผู้เรียน ได้มีโอกาสในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ภายในห้องเรียนที่หลากหลาย ช่วยให้ ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถของตนเองที่มีอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้น หรือแม้แต่ให้ผู้ที่ยังความ สามารถด้านใดด้านหนึ่งมีโอกาสพัฒนาความสามารถที่ด้อยนั้น ให้พัฒนาขึ้นมาได้ จากการจัด กิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างหลากหลาย (Gardner, 2005 : Online) กิจกรรมการ เรียนรู้ตามแนวคิดพหุปัญญาเป็นกิจกรรมที่หลากหลาย และคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียนเพื่อ ส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้พัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้านคือ การฟัง พูด อ่าน และเขียน ไปพร้อมกับพหุปัญญาทั้ง 9 ด้าน โดยยึดหลักที่ว่า การเรียนการสอนต้องสนใจว่าสมองของเด็กแตกต่างกัน (Different brain different learner) (สถาบันการเรียนรู้, 2547 : ออนไลน์) การวางแผนการสอนและการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ หากผู้สอนสามารถบูรณาการเทคนิควิธี กิจกรรม กลวิธี หรือ แนวคิดพหุปัญญา มาประยุกต์ใช้ จะทำให้การเรียนการสอนนั้น มีคุณภาพ และพัฒนาศักยภาพของ ผู้เรียนในด้านต่างๆ ได้อย่างเต็มที่ (วิลาวณิชย์ จำปาแก้ว, 2547 : 63)

การที่ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตาม ทฤษฎีพหุปัญญา สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้ ตามทฤษฎีพหุปัญญา ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการจัดการเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย ทั้งกิจกรรมการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

เรียนรู้ และวิธีการในการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เหมาะสมตามความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน กล่าวคือ กิจกรรมการเรียนรู้ที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ออกแบบภายใต้กรอบแนวคิดตามทฤษฎี พหุปัญญาที่เน้นความหลากหลายของผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยแผนการเรียนรู้ 1 แผนแบ่งออกเป็น 10 หน่วยการเรียนรู้ ซึ่งในแต่ละหน่วยการเรียนรู้จะระบุกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับปัญญาทั้ง 9 ด้านของพหุปัญญา เช่น ด้านภาษา ใช้กิจกรรมการเรียนรู้เรื่องไวยากรณ์ในหน่วยการเรียนรู้ต่างๆ รูปประโยค และการอ่านทั้งอ่านออกเสียงร้อยแก้ว ร้อยกรองและอ่านเอาความ ด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ ใช้กิจกรรมการทำอาหารและการไขปริศนาจากเรื่องที่ฟัง หรืออ่านที่ค่อนข้างซับซ้อน ต้องใช้กระบวนการคิดที่รอบคอบ ด้านมิติสัมพันธ์ ใช้การเรียนรู้โดยการดูภาพ วิดิทัศน์ และกิจกรรมการถามทางบอกทาง ด้านร่างกายและการเคลื่อนไหว ใช้กิจกรรมแสดงบทบาทสมมุติ เช่น แสดงละครสั้น และกิจกรรมการสนทนาในสถานการณ์ที่กำหนดขึ้น ด้านดนตรี ใช้กิจกรรมร้องเพลง ด้านมนุษยสัมพันธ์ ใช้กิจกรรมการทำงานเป็นกลุ่ม และเป็นคู่ ด้านเข้าใจตนเอง ใช้กิจกรรมการเขียนบันทึก การทำแบบฝึกที่ต้องทำความเข้าใจและแก้ปัญหาด้วยตนเอง ด้านธรรมชาติวิทยา ใช้กิจกรรมเรียนรู้กับธรรมชาติ และเรียนรู้เรื่องธรรมชาติและด้านการคิดใคร่ครวญ ใช้กิจกรรมให้ผู้เรียนเรียนรู้ถึงความสำคัญในการทำงานร่วมกัน จากกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายตอบสนองความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนจึงทำให้บรรยากาศในการเรียนเป็นไปอย่างผ่อนคลายและสนุกสนาน ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น สนใจ และให้ความร่วมมือในการเรียนในการทำกิจกรรมภายในห้องเรียน จึงทำให้ผู้เรียนเข้าใจและสามารถเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ได้ง่ายกว่าการเรียนรู้แบบปกติที่เพียงแค่นั่งเรียนและฟังผู้สอนบรรยาย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ บรูเนีย (2548 : 75) ที่พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญานั้น มีทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้านคือ การฟัง พูด อ่าน และเขียนเพิ่มขึ้นสูงมากกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ (หฤทัย กาศวิบูลย์. 2549 : 79) ที่พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

กล่าวโดยสรุป การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาเป็นแนวทางในการใช้ปัญญาในแต่ละด้านมาพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยเริ่มจากเนื้อหาที่มีความน่าสนใจ น่าศึกษา จึงทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีในการเรียนรู้ และเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้นจากกิจกรรมที่หลากหลายที่ตอบสนองความสามารถของผู้เรียนเอง จึงทำให้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาสูงขึ้น

2. ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา พบว่า ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญากับกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

ของกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญา กับกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติมีความแตกต่างกัน จากผลการทดลองความแตกต่างกัน ในที่นี้มีความต่างกัน หมายถึงความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญา สูงกว่าความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ เนื่องจากว่า การจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาเป็นการจัดการเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย เนื่องจากผู้เรียนมีความแตกต่างกัน ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนสนใจและตั้งใจเรียนมากขึ้น ทำให้บรรยากาศในการเรียนรู้เป็นไปอย่างสนุกสนาน ลดความเครียดและความเบื่อหน่าย ผู้เรียนเกิดความรู้สึกมั่นใจ กล้าคิด มีความคิดสร้างสรรค์ กล้าแสดงออก ทั้งด้านความคิดเห็นและทางร่างกาย (อารี สัตถ์หลวี. 2543 : 65) สอดคล้องกับกรีนฮอก (Greenhawk) (เบญจมาศ ชุ่มจิตต์. 2549 : 81 ; อ้างอิงจาก Greenhawk. 1997. **Multiple Intelligence Meet Standards.**) ที่กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาว่า ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความสามารถของตนเองและของผู้อื่น ใช้ประโยชน์จากจุดแข็งและปรับปรุงจุดอ่อนของตน ช่วยเสริมความมั่นใจของตนเอง ซึ่งจะช่วยให้กล้าทำงานที่ยาก และกล้าคิดในสิ่งใหม่ๆ

การที่ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อาจเนื่องมาจาก การจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความหลากหลาย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยกิจกรรมที่จัดขึ้นในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ตอบสนองความสนใจ และความต้องการของผู้เรียนเป็นหลัก ผู้สอนสอดแทรกให้ผู้เรียนได้ฝึกคิด ทั้งด้านความคิดคล่องทางภาษา โดยให้ผู้เรียนเขียนคำศัพท์ และตั้งชื่อจากภาพและวิดิทัศน์ที่กำหนด ให้ได้จำนวนมากที่สุดภายในเวลาที่กำหนด ด้านความคิดยืดหยุ่นทางภาษา ผู้สอนให้ผู้เรียนเขียนประโยคจากคำศัพท์หรือวลีที่กำหนดให้ โดยประโยคที่เขียนต้องมีความหลากหลายทางโครงสร้างของประโยค ส่วนด้านความคิดริเริ่มทางภาษานั้น ผู้สอนให้ผู้เรียนตั้งชื่อจากภาพ และจากวิดิทัศน์ที่กำหนดให้ โดยชื่อที่ตั้งนั้นจะต้องเป็นชื่อที่ไม่ซ้ำกับผู้อื่น หรืออาจซ้ำกับผู้อื่นได้แต่ในจำนวนน้อย จึงถือว่าชื่อที่ตั้งนั้น มีความคิดริเริ่มทางภาษา จากกิจกรรมดังกล่าว ทำให้ผู้เรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญา มีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาสูงกว่าผู้เรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ เนื่องจากผู้เรียนได้ฝึกคิด ฝึกปฏิบัติ เป็นประจำและอย่างสม่ำเสมอจึงทำให้สามารถพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของตนเอง ซึ่งต่างจากผู้เรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ที่ผู้เรียนไม่ได้รับการฝึกให้คิด ฝึกให้ปฏิบัติ จึงเป็นเหตุให้ผู้เรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาต่ำกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญา และจากแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาที่ผู้วิจัยทำการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในระหว่างการทำกิจกรรมในชั้นเรียนพบว่า ผู้เรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาเกิดทัศนคติที่ดีในการเรียน สนใจ และตั้งใจเรียน เปิดรับความรู้ใหม่ๆ กล้าที่จะแสดงออกในการทำกิจกรรม กล้าแสดงความคิดเห็น คิดสิ่งใหม่ๆ และมีความคิดสร้างสรรค์มากขึ้น ในขณะที่ผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติไม่แสดง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิลาวัณย์ จำปาแก้ว (2547 : 63) ที่กล่าวว่า การเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมตามทฤษฎีพหุปัญญา ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างมีความสุขเพราะไม่ต้องเคร่งเครียดกับเนื้อหาสาระต่างๆ สิ่งที่ต้องการพัฒนาจะถูกสอดแทรกไว้ในกิจกรรมที่ผู้สอนสร้างขึ้นทำให้ผู้เรียนทุกคนมีความมั่นใจ กล้าคิด กล้าแสดงออก มีกำลังใจในการเรียนซึ่งนำไปสู่การพัฒนาตนเองของผู้เรียน

กล่าวโดยสรุป การจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาที่มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เน้นความสามารถของผู้เรียนเป็นหลักสำคัญ ส่งผลให้ผู้เรียนสนใจ ตั้งใจ และมีความสุขในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และควบคุมความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของผู้เรียนทั้งก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมพหุปัญญา พิจารณารายข้อ พบว่ากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนที่มีความหลากหลาย ทำให้ผู้เรียนเข้าใจในเนื้อหาบทเรียน พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและทำให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาเพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้และข้อเสนอแนะ ในการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้

1.1 ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอน

1.1.1 การนำการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญามาใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ ก่อนนำขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสม ผู้สอนควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับผู้เรียนในห้องเรียนนั้นๆ เพื่อประเมินว่าผู้เรียนอยู่ในกลุ่มความสามารถใด และจำนวนมากน้อยเพียงใด เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนระบุกิจกรรม และเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด และนำไปพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของผู้เรียนเอง

1.1.2 ก่อนที่จะนำแผนการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนควรศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้ให้ละเอียด จัดเตรียมอุปกรณ์ และสื่อต่างๆ ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้พร้อม เพื่อให้การดำเนินการตามขั้นตอนต่างๆ ที่กำหนดไว้ให้สมบูรณ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

95

1.1.3 ควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับเนื้อหาสาระวิชาอื่นๆ เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ ส่งเสริมให้การเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีอยู่อย่างหลากหลาย โดยเน้นความสามารถของผู้เรียนเป็นสำคัญ การเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้มีบทบาทต่างๆ จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ ตั้งใจ และกระตือรือร้นในการเรียนรู้

1.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ศิษยานุศิษย์ และผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรนำการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีปัญหาไปพิจารณาในการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนหรือเขตพื้นที่การศึกษา จัดการอบรมพัฒนา เพื่อเป็นทางเลือกการจัดการเรียนรู้และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนให้กับครูผู้สอน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีปัญญากับตัวแปรตามด้านอื่นๆ เช่น ความฉลาดทางอารมณ์ การคิดสังเคราะห์ และสมรรถนะของผู้เรียน เป็นต้น

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีปัญญากับการจัดการเรียนรู้ทางภาษาแบบอื่นๆ เช่น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบภาษาธรรมชาติ หรือการจัดการเรียนรู้แบบใช้สมองเป็นฐานกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ